

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

CXXX. Venditio de terra.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

Alia securitas.

CXXV. Cùm refedisset inluster vir ille Comes in illo mallo publico ad universorum caufas audiendas vel recta judicia terminanda, ibique veniens &c. *ut supra pag. 499.*

Securitas in eum qui per iussum Regis aliquem persequitur.

CXXVI. Qui regiae obtemperat iussioni, experiri malum in posterum à quolibet non debet. Igitur cùm & ille cum reliquis paribus suis, qui eum secuti fuerunt, faciente rebello illum interfecit &c. *ut supra pag. 391.*

Venditio de re.

CXXVII. Magnifico in Christo fratri illi emptori, ego venditor ille. Constat me tibi non imaginario jure, sed propria vel spontanea voluntate vendidisse, & ita vendidi, tradidisse, & ita tradidi, hoc est, aliquam rem meam in pago illo, in loco nuncupato illo, super fluvio illo, id est, mansum unum qui mihi ex parte genitoris seu genitricis hereditario jure successit, cum omni edificio supraposito, necnon de terra arabili ad ipsum mansum adspiciente vel pertinente bunaria tanta, similiter & de prato bunaria tanta, vel quicquid ad ipsum mansum pertinere dicitur, totum & ad integrum tibi per hanc chartulam venditionis five per festucam atque per andelangum dono, trado, atque perpetualiter in omnibus transfirmo. Vnde accipere à te visus sum premium, id est, solidos valentes tantos, in quo mihi complacuit atque convenit. Et pro ipso preto, sicut superius dixi, ipsum mansum tibi coram pluribus testibus tradidi atque delegavi, in ea vero ratione ut à die praesente hoc habeas, teneas, atque possideas, vel quicquid exinde facere volueris, libera ac firmissimam in omnibus habeas potestatem. Et si quispiam deinceps, quod futurum esse non credo, five ego ipse, quod absit, aut ullus de heredibus, seu quelibet persona, contra hanc chartulam venditionis venire aut eam calumniari praesumperit, cui litem intulerit, auro uncias tantas, argento libr. tantas coactus exfolvat, & inluper quod repetit nullum obtineat effectum, sed praefens venditio ista tam à me quam ab heredibus meis defenata omni tempore firma & stabilis permaneat, cum stipulatione subnexa. Actum.

Venditio de villa.

CXXVIII. Domino fratri illi, ego ille. Licet empti venditique contradic Tom. II.

sola pretij adnumeratione & rei ipsius traditione confisstat &c. *ut supra pag. 418.*

Venditio de area infra civitatem.

CXXIX. Domino sancto & apostolico Domino & patri illi Episcopo. Constat me nullius coactum imperio, neque imaginario jure &c. *ut supra pag. 418.*

Venditio de terra.

CXXX. Domino magnifico fratri illi emptori, ego in Dei nomine ille venditor. Constat me non imaginario jure, nec ullius coactum imperio, sed propriæ voluntatis meæ arbitrio tibi vendere &c. *ut supra pag. 497.*

Venditio infra emunitatem Ecclesie vel fisci.

CXXXI. Magnifico fratri illi, ego ille. Constat me tibi vendidisse, & ita vendidi, infra terminum terra sancti illius, in loco nuncupato illo, campum vel viueam juris mei habentem ariennes tantos, estque de uno latere & fronte terra illius, de alio vero latere & fronte terra illius. Vnde accepi à te premium quod mihi bene complacuit, valentes solidos tantos, ita ut ab hodierno die quicquid de supra dicta re facere volueris, liberam habeas potestatem, salvo jure ipsius sancti. Et si fuerit aut ego ipse, & reliqua.

Venditio de servo.

CXXXII. Domino magnifico fratri illi emptori, ego in Dei nomine ille venditor. Constat me non imaginario jure, nec ullo cogentis imperio &c. *ut supra pag. 497.*

Alia venditio de servo aut ancilla.

CXXXIII. Domino fratri illi, ego ille. Constat me vobis vendidisse, & ita vendidi, servum juris mei aut ancillam nom. ill. non furem, non fugitivum, neque cadivum &c. *ut supra pag. 419.*

Qualiter homo ingenuus semetipsum venumdet.

CXXXIV. Domino semper meo ille, ego ille. Placuit mihi ut statum ingenitatis mea in vestrum obnoxiam fereretur, quod ita & feci &c. *ut supra pag. 474.*

Qui in servitium alterius se obnoxiat.

CXXXV. Domino mihi proprio illi, ille. Dum instigante adversario, fragilitate mea prævalente, in casu graves cedidi, unde mortis periculum incurre poteram. Sed dum vestra pietate me &c. *ut supra pag. 421.*

Alia obnoxiation.

CXXXVI. Domino fratri illi. & illi. Omnibus non habetur incognitum qua-

M m